

ling. Der er i forslaget ikke umiddelbart taget stilling til de konkrete økonomiske konsekvenser, men vi vil i hvert fald være villige til – hvis man kunne få tilvejebragt sådanne oplysninger – også at indarbejde det i vores finanslovforslag. Der må naturligvis være et fuldstændigt beslutningsgrundlag for finansieringen af forslaget, før vi kan træffe endelig beslutning om det.

Endelig er der det sidste element om underretning af ofrene, når gerningsmændene får udgang eller løslades. Der er selvfølgelig tale om en afvejning, som flere også har været inde på. Det kan give meget tryghed, mens gerningsmanden er spærret inde, men omvendt kan det så tilsvarende give utryghed, når man bliver gjort opmærksom på, at gerningsmanden slipper fri. Det er klart, at det må være individuelt, hvad man i den konkrete situation mener er det bedste. Vi er derfor enige i forslaget om en frivillig ordning, hvor det er offeret, der bestemmer, om man ønsker at være underrettet om de ting eller ej. Vi tænker særlig på de situationer, hvor det kan være, at politiet i forvejen er underrettet, og hvor der f.eks. er ægtefæller, der har truet deres nuværende eller tidligere ægtefælle. Her kan det være helt relevant, at man er opmærksom på, at der nu er udgang, hvis der fortsat hersker en stor grad af jalousi eller andet, der kan føre til kriminelle handlinger eller trusler derom.

Omvendt kan der være andre tilfælde, hvor der er lange domme for vold eller andet, og hvor man kan sige, at det måske mere er et spørgsmål om, at straffen er givet, og at det er ude af verden, og hvor offeret siger, at vedkommende måske ikke har behov for lige at blive mindet om, at han eller hun engang i nattelivet et eller andet sted blev udsat for en forbrydelse, som måske også er blevet bearbejdet for længst.

Samlet set er vi meget imødekommende over for forslaget her og også over for de enkelte elementer, og vi ser selvfølgelig frem til, hvad regeringen kommer frem til i det udvalgsarbejde, som blev annonceret tidligere på året.

Kl. 13:23

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre, og det er fru Line Barfod.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg er også helt enig i, at der er et stort behov for at se på, hvordan vi forbedrer indsatsen over for ofre, at vi tager det langt mere alvorligt, at man har behov for hjælp, når man har været udsat for

et overgreb, og at man skal blive en del af processen. Jeg synes, at det er værd at overveje flere af de ting, der står heri, og se nærmere på dem. Det er jo meget inspireret af det besøg, Retsudvalget havde i Sverige, og der er flere ting, som vi kan se på og lære af dér, ligesom vi også, da vi for nogle år siden var i Canada, hørte om nogle ting, bl.a. at man får underretning om, hvad der sker i sagen, hvilket også er med her.

Jeg tror, at noget af det, vi generelt skal til at se langt mere på i Danmark, og som vi nu tager et lille skridt med i forhold til konfliktråd, er hele det begreb, der hedder genoprettende ret eller opbyggelig ret – afhængigt af, hvordan man oversætter – altså det, at vi i den måde, vi traditionelt har gennemført retssager på både i Danmark og i andre vestlige lande, i høj grad har taget processen fra de mennesker, som har været udsat for forbrydelsen, så de ikke længere er en del af det, men bare skal møde op som vidner, og det ligesom ikke rigtig har noget med dem at gøre. Det er samfundet, der tager det på sig.

Der er selvfølgelig på den ene side noget sympatisk og noget meget vigtigt i forhold til opbygningen af et retssamfund i, at samfundet går ind og siger: Vi vil ikke acceptere, at der er nogle borgere her, der bliver udsat for overgreb, og derfor sørger vi for, at den skyldige bliver straffet. Men omvendt betyder det altså, at de mennesker, der er ofre for forbrydelsen, føler, at det ligesom ikke rigtig har noget med dem at gøre, og at de slet ikke rigtig får lov til at komme til orde med den måde, som en traditionel retssag fungerer på.

Det er det, man prøver at ændre på i opbyggelig ret, hvor man går ind og ser på, hvordan de mennesker, der er blevet berørt af den her forbrydelse, kan blive en del af processen igen, hvordan man kan tage dem med ind, og hvordan man kan se på, hvad der skal til, for at de kommer bedst muligt igennem det. Det tror jeg at vi skal se langt mere på – og der er også lidt af de tiltag, der ligger her, der jo går ud på det – for det ville jo også betyde, at man kunne få nogle aftaler om: Hvordan skal ofret underrettes fremover om, hvad der sker? Hvad kan man lave af aftaler for at sikre, at ofret ikke risikerer at møde sin gerningsmand igen, hvis hun eller han er bange for det osv.? Hvad er det, der skal til? Og man kan se på, hvad der kan gøres i forhold til erstatning, i forhold til psykologhjælp og andet.

Jeg synes selvfølgelig, at det er fint, at ofre for personfarlig kriminalitet får ret til psykolog-